

PDC-419 Cum pâinea se dăruie

Nicolae Moldoveanu

Nicolae Moldoveanu

Moderato

Cum pâ - nea se dă - ru - ie - n - tru - na La
toți flă - mân - zi - ții din gloa - tă, Cum
ea nu - și aș - teap - tă cu - nu - na Și nici pen - tru jert - fa - i răs -
pla - tă, A - așa să mă dă - rui, I - su - se, Ca
pâ - ne pa că - i - le - ții drep - te, Și pla - ta pe jert - fe - le - a -
du - se Făp - tu - ra - mi nicicând să n - aș - tep - te.

1 Cum pâinea se dăruie-ntruna
La toți flămânziții din gloată,
Cum ea nu-și așteaptă cununa
Și nici pentru jertfa-i răsplată,
Așa să mă dărui, Isuse,
Ca pâine pa căile-ți drepte,
Și plata pe jertfele-aduse
Făptura-mi nicicând să n-aștepte.

2 Cum apa, tâsnind din izvoare,
Se dăruie-oricând, la oricine,
Cum ea pentru dulcea-i răcoare
N-așteaptă să-i facă vreun bine,
Așa să trăiesc pân' la moarte;
Și-ntreaga-mi ființă predată
Să fie-un izvor care-mparte
Iubire și har fără plată!

3 Cum soarele-mparte lumină,
La toți făcând părtinire,
Și-n veac nu așteaptă să vină
Vreun ins ca să-i dea mulțumire,
Așa să-mi împart totdeauna
Lumina vieții curată;
Dar nici o virtute, nici una,
N-aștepte spre-a fi lăudată!

4 Să-ndrept, o, Isuse, tuturor,
Privirea întregă spre Tine,
Căci Tu ești, doar Tu, aurora
Frumoasă de haruri depline.
Din Tine Tu datu-mi-ai mie
Izvoare, belșug de izvoare;
Cuvine-se slavă doar Ție,
Și Tatălui sfânt închinare!